

OBSAH

Zprávy z provincie	1
Sv. Tomáš Akvinský – cyklus přednášek	4
První sliby a obláčky bratří	6
Setkání mnišek střední a východní Evropy	8
Nová gen. představená České kongr. s. dominikánek	10
Prosby o modlitby	11
Laická sdružení sv. Dominika	12
Nové knihy	15
Nekrologium	16
M. Merten OP: Říkat pravdu s láskou	16

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko
České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5
tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz
č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného
je 215 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 9. 2004

JUBILEJNÍ ROK 100. VÝROČÍ OBNOVENÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ PROVINCE

8. prosince 2004

Slavnostní zahájení jubilea provincie v Olomouci
u příležitosti oslav 150. výročí vyhlášení dogmatu
o Neposkvrněném početí P. Marie papežem Bl. Piem IX.

9. - 16. března 2005

magisterská vizitace České dominikánské provincie

8. - 9. dubna 2005

Historické sympozium v Praze

7. května 2005

jubilejní pout' České dominikánské provincie
k Panně Marii do Uherského Brodu

21. května 2005

liturgická památka bl. Hyacinta M. Cormiera O.P.,
znovuobnovitele České dominikánské provincie

24. května 2005

setkání Konference vyšších řeholních představených
v dominikánském klášteře v Jablonném v Podještědí

28. května 2005

jubilejní pout' České dominikánské provincie ke sv. Zdislavě

5. - 11. září 2005

Setkání představených dominikánských mnišek
v Praze na Hradčanech

14. září 2005 – Svátek Povýšení sv. Kříže

100. výročí znovuoobnovení České dominikánské provincie

12. - 17. září 2005

jubilejní pout' České dominikánské provincie do Říma
ke hrobu bl. Hyacinta M. Cormiera O.P.,
znovuobnovitele České dominikánské provincie

28. září 2005

Slavnost sv. Václava, patrona České dominikánské provincie

26. listopadu 2005

Setkání české dominikánské rodiny v Hradci Králové
a ukončení oslav jubilea

Více bližších informací na www.op.cz

VSTŘÍC JUBILEU 2005

Milí bratři a sestry,

právě vrcholí doba dovolených a prázdniny se přehouply do své druhé poloviny, a to je doba skládání řeholních slibů a obláček. Letos nás obzvlášť těší, že se můžeme radovat z velkého Božího daru, že všech pět našich noviců složilo sliby. Děkuji proto všem za modlitby za povolání do našeho řádu a prosím, abyste neochabovali, neboť „*žeň je sice hojná, ale dělníků málo*“. V prosbách myslíme samozřejmě i na naše mnišky a sestry.

Doufám, že jste měli nebo ještě máte v plánu potřebný odpočinek pro znovunabytí sil fyzických i duševních o dovolených a také hlubší ztišení před Pánem v době exercicií.

Připomínám, že se připravujeme na jubilejní rok 2005, který sám bude přípravou na provinční kapitulu a proto Vás znovu vyzývám, abyste se zapojili podle svých darů a možností do plánování a přípravy. Všechny návrhy, podněty a kontakty shromažďuje a přijímá fr. Romuald (romuald@op.cz).

Děkuji všem za modlitby za právě skončenou generální kapitulu a prosím abyste vytrvali a měli na paměti řád, provincii a celou dominikánskou rodinu.

K tomu Vám žehná v našem sv. Otci Dominiku

fr. Alvarez

(ACPB 2/2004, 16. 8. 2004)

† Fr. Jiří Maria Veselý OP

Milí bratři a sestry,

dne 31. 8. 2004 v jednu hodinu v noci si Pán k sobě povolal našeho bratra Otce Jiřího Maria Veselého. Zesnul pokojně a tiše, zaopatřen svatými svátostmi a za zpěvu Salve Regina okolo stojících bratří. Modlete se prosím za jeho duši. Requiescat in pace.

Pohřeb otce Jiřího se koná na svátek Narození Panny Marie ve středu 8. 9. 2004 v 14.30 v kostele Neposkvrněného Početí Panny Marie v Olomouci. Po Mši svaté vyprovodíme otce Jiřího na místo posledního odpočinku na olomoucký hřbitov (bude přistavena tramvaj). Pak následuje občerstvení v našem klášteře. Prosíme bratry kněze, aby si vzali vlastní alby a fialové štolý.

Za všechny olomoucké bratry

fr. Pavel OP

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání provinční rady*), Čt 9 - 11

STATUT PROVINCIE

Dne 17. 6. 2004 promulgoval provinciál České dominikánské provincie fr. Alvarez Kodeda OP Statut provincie. Je publikován na www.op.cz.

RADA VYŠŠÍCH PŘEDSTAVENÝCH OP

Zasedání Rady vyšších představených OP se bude konat 28. 10. 2004 v Praze.

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Setkání týmu KS probíhají každé 3. pondělí v měsíci v klášteře sv. Jiljí v Praze. Příští setkání se bude konat 20. 9. 2004 od 17 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorně.

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: paha@op.cz, sv.jilji@op.cz

Příprava na křest – katechumenát

1. Pokračování přípravy z jara („pokročilí“): čtvrtek 20:00, 1. setkání 9. 9.
 2. Nový kurs: pondělí 18:00, 1. setkání 27. 9.
 3. Nový kurs: neděle 20:00, 1. setkání 26. 9.
- Všechna setkání se konají v malé hovorně.

Setkání Laických sdružení sv. Dominika

2. pražské – 2. 9. v 19:30 v hovorně kláštera
3. pražské – 13. 9. p nešporách (cca 19:45)
4. pražské – 4. 9. v 8:30 v kapli sv. Zdislavy duchovní obnova 13. - 17. 9. (viz str.)
5. pražské – 9. a 23. 9. v 19:30 ve velké hovorně kláštera

Mariánská pobožnost

3. 9. 17:00 růženec u nové sochy Panny Marie (Celetná ul.) a procesí s obrazem Panny Marie Rynecké ke sv. Jiljí, 17:45 loretánské litanie, zasvěcení Panně Marii, růženec, 18:30 mše sv.

POUTNÍ BAZILIKA**SV. VAVŘINCE A SV. ZDISLAVY JABLONNÉ V PODJEŠTĚDÍ**

Klášteří 33, 471 25 Jablonné v Podještědí
tel. 487 762 105, e-mail: jablonne@op.cz

Poutní sezóna trvá od 1. 5. do 3. 10. 2004. V tomto období jsou pravidelné bohoslužby v pracovní dny v 18:00 hodin a v soboty, neděle a státní svátky v 9:30 a 11:00 hodin. Každou první neděli v měsíci v 11:00 hodin je mše sv. v německém jazyce.

3. 10. Zakončení poutní sezóny
9:30 Růžencová slavnost

Konvent bratří v Jablonném nabízí samizdatové vydání dominikánských breviářů.

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo, irenej@op.cz
fr. Irenej, O.P., promotor pro růženec

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

Své zprávy k otištění a návrhy na vylepšení dominikánských stránek zasílejte fr. Janu Jáchymu Benešovi (Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5 - Velká Chuchle, e-mail: jachym@op.cz).

KOORDINACE PŘEKLADŮ

Informace o pořizování překladů zasílejte prosím sestře Ester na adresu redakce.

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení Mše svatě za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Místa a časy modlitebních setkání

Praha: před porodnicí U Apolináře
každý 1. a 3. čtvrtek v měsíci v 7 hodin
informace: 603 976 231, info@prolife.cz

Kladno: posluchárna v nemocnici

každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin
informace: 312 686 642, lpp@lpp.cz

Olomouc:

před porodnicí fakultní nemocnice
každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin mše sv. v dominikánském klášterním kostele „Za zastavení zla potratů“ v 18 hodin
informace: 602 858 800, pavel@op.cz

Brno:

pochod pro život a modlitební setkání
každou 2. sobotu v měsíci v 9:30 (mše sv.),
poté v 10:30 modlitební pochod
info: 721 211 477, libor.halik@centrum.cz

**SV. TOMÁŠ AKVINSKÝ,
DUCHOVNÍ UČITEL****CELOROČNÍ CYKLUS PŘEDNÁŠEK 2004/05**

vždy jedno úterý v měsíci od září do června v 19.45
v čítárně Dominikánského kláštera sv. Jiljí v Praze 1, Husova 8

fr. Tomáš Pospíšil, OP

Po dlouhá staletí se sv. Tomáš těší autoritě nejdoporučovanějšího Učitele Církve. V bezpočtu učebnic, monografií a článků narazíme na výklady, rozvíjení a srovnávání především jeho FILOSOFICKÉHO učení. Sv. Tomáš ale nebyl jen filosof. Jeho filosofické opce se nikdy nepostaví proti Zjevení, naopak jeho silná a čistá víra touží nasadit veškeré schopnosti k tomu, aby v TEOLOGII od Vtěleného Slova načerpala, pochopila, asimilovala a předala, co jen pouhému člověku možno. Literatury k Tomášově teologii je o něco méně, leč stále nepřeborně. Ale sv. Tomáš nebyl jen učitel teologie. Jeho kontemplace, podle šťastného vyjádření Otce Torrella, je stejně hluboce doktrinální jako spirituální, ba právě tam, kde je doktrinálně nejrigoróznější, se též nejlépe vidí, jak veškeré jeho intelektuální, filosofické i teologické postoje jsou přímým odrazem postoje MYSTIKA, uchváceného absolutnem. Když tři měsíce před smrtí navždy odloží pero, poznamenává, že všechna jeho slova nejsou než SLÁMA. Musel to říci. Poznal ZRNO.

Oč méně je toto téma v literatuře aspoň fragmentárně přítomné, o to více vyniká ojedinělá kniha, která nám poslouží jako podklad pro asi dva roky přednášek s měsíční frekvencí:

Jean-Pierre Torrell, *S. Thomas d'Aquin, maître spirituel, Fribourg 1996.*

Přibližné rozvržení témat prvního ročníku

14. září	Úvod. Teologie a spiritualita. Upřesnění pojmů a souvislosti.
19. října	Bůh transcendentní, zcela jiný. Jak poznat nepoznaného?
23. listopadu	Bůh a svět. Počátek, cíl i přítomnost.
14. prosince	Bůh a člověk. Počátek-obraz a cíl-blaženost.
18. ledna	Kudy k Bohu? Cesta, Pravda, Život.
22. února	Jak k Bohu? K obrazu jednorozeného Syna.
15. března	Svatý Duch u sv. Tomáše.
19. dubna	Duch a srdce Církve.
17. května	Duch jako vnitřní učitel.
21. června	<i>(Rezerva pro pravděpodobné skluzy v tempu výkladu.)</i>

Poznámka:

Plakátky či oznámení k jednotlivým přednáškám budou obsahovat stručnou anotaci. Může se stát, že naplánovaný termín bude kvůli neplánované kolizi posunut či zrušen.

1. přednáška – úterý 14. září 2004, 19.45 ÚVOD. TEOLOGIE A SPIRITUALITA. UPŘESNĚNÍ POJMŮ A SOUVISLOSTI.

0. Proč a jak hovořit u sv. Tomáše o spiritualitě

A. teologie u sv. Tomáše je veskrze orientována na Boha, a tedy orientuje k Bohu

1. moderní "teologie" vs scholastická "*sacra doctrina*"
2. *actus credentis non terminatur ad enuntiabile sed ad rem*
3. *teologie (dědí obscuritatem fidei)* a vidění Boha
4. Bůh jako *subiectum* teologického vědění

B. teologie jako účast na Božím vědění

1. teologie čerpá z víry jistou účast na Božím vědění
2. teologie je *pia scientia*, tj. její výkon zahrnuje modlitbu, a má eschatologickou tendenci ke kontemplaci v blaženosti.
3. Tři významy termínu "spiritualita"

PRVNÍ SLIBY A OBLÁČKY BRATRŮ

Našich pět noviců (Josef, Lukáš, Zdislav, Ondřej a Pius) ukončilo 9. července hlavní část noviciátní formace ve Zvolenu. V naší provincii je čekal pestrý program. Po návštěvě rodin to byla především misie ve Stodu u Plzně 23. 7. - 1. 8. 2004, kde se velmi dobře uplatnili a získali své první zkušenosti s osobní evangelizací. Pak následoval studijní týden v Olomouci, kde je fr. Štěpán uváděl do metody a postupu efektivního studia a bratr terciář Albert Fuchs jim poskytl základy pro budoucí studium filosofie. Po společné oslavě sv. Dominika v Olomouci jsme se rozjeli na poutní místo Lomeček. V úžasné péči Šedých sester sv. Františka a pod vedením fr. Česlava jsme čerpali duchovní dobra na řádných exerciciích, abychom po návratu do Olomouce a pod záštitou Panny Marie Nanebevzaté mohli slavit první zasvěcení našich bratrů. Otec provinciál Alvarez přijal sliby chudoby, čistoty a poslušnosti bratrů Josefa, Ondřeje a Pia na 3 roky a bratrů Lukáše a Zdislava na 2 roky. Naše bratry přijeli modlitbou a účastí podpořit i slovenští bratři v čele s provinciálem Konštancem Adamem a slovenskými novici. Atmosféra nedělní slavnosti byla velmi pokojná a hluboká. Pak následovalo dlouhé a radostné agapé v našem refektáři. Deo gratias.

Ani ne týden poté, co naši novopečení bratři profesové následovali své asignace: fr. Josef Boleček do Plzně a bratři klerici do Bordeaux (Adresa: 20, rue des Ayres; 33082 Bordeaux Cedex; tel.: +33557855959, fax: +33556010925.), se naše Česká provincie opět rozrostla. V neděli 29. 8. v 15.00 hod. měli v olomouckém kostele Neposkvrněného početí Panny Marie obláčku 2 naši kandidáti: Karel Hlavatý ze severních Čech a Vít Grundman z Chocně. Kandidáti byli připraveni k obléknutí hábitu na duchovních cvičeních v Praze, které vedl fr. Matouš Videman. Fr. Romuald ještě opravil podle latinské předlohy český text obřadu obláčky a mohli jsme začít. Liturgie probíhala prostě a důstojně. Za zpěvů O lumen, Sub tuum a O spem miram přijali noví bratři roucho sv. Dominika. Nový způsob života, který započali, byl vyjádřen i změnou jména. Pan Karel se stal bratrem Šimonem (Horlivcem) a Vít přijal jméno sv. Ludvíka Marie Grignona. Místní komunita bratrů se s novici pozdravila a za zpěvu *Salve Regina* odešla spolu s přítomnými hosty na malé odpolední občerstvení. Novým bratrům novicům vyprošujeme hojnost Božích milostí a upevnění v povolání, které od Pána přijali.

fr. Pavel OP

Fotografie z obřadu slibů najdete na <http://ain-karim.op.cz/sliby>

KLERIKÁT

V srpnu t.r. byla podepsána dohoda s toulouskou provincií o studiu našich kleriků, čímž se mimo jiné naplnila doporučení magistra řádu a závěry provinční kapituly.

Fr. Mikuláš Buzický nastoupil proto (po prvním ročníku řádného studia na CMBF UP) přípravu na teologická studia, a to v Toulouse.

Adresa: 1, impasse Lacordaire, 31078 Toulouse Cedex 4; tel.: +33562173131, fax: +33562173117.

Fr. Jindřich Poláček se vrátil po absolvování dvouletého doplňkového studia na teologické fakultě ve Fribourgu do Olomouce. Od září bude pokračovat v řádném studiu na CMBF UP.

(ACPB 2/2004)

PERSONALIA

Dne 30. dubna 2004 převzal fr. Albert Beneš reskript kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života, kterým bylo vyhověno jeho žádosti o dispens od slibů; převzetím dekretu nabyla dispens účinnosti a fr. Albert přestal být členem řádu. Na základě předchozího písemného příslibu otce biskupa Vojtěcha Cikrleho byl tím okamžikem inkardinován do brněnské diecéze a zůstává nadále na faře v Jinošově.

Fr. Egyd Tavel, bratr ze slovenské provincie a převor filiálního domu v Retzi bude od září vyučovat dva dny v týdnu na katedře psychologie CMTF UP v Olomouci. V těchto dnech bude bydlet v našem klášteře.

K 1. 9. 2004 je do konventu v Olomouci asignován fr. Damián Němec, protože bude vyučovat na katedře církevního práva na CMTF UP.

Fr. Damián Němec byl jmenován k 1. září 2004 moderátorem generálního studia, čímž se uvolnila o jednu funkci zátěž fr. Štěpána Filipa, který v této době dokončuje doktorskou práci.

(ACPB 2/2004)

GENERÁLNÍ KAPITULA DEFINITORŮ

Ve dnech od 28. července do 17. srpna 2004 se v polském Krakově konala generální kapitula definitorů našeho řádu. Veškerá jednání kapituly probíhala v konventě s nepřerušenu tradicí od svého založení sv. Hyacintem, který je v klášterním kostele také pohřben. Kapituly se účastnil současný magistr řádu, jeho předchůdce a asi šedesát definitorů a delegátů řádu z celého světa. Kromě toho zajišťoval hladký průběh kapituly sekretariát, skupina tlumočnicků a překladatelů a skupina bratří, převážně z řad polských bratří kleriků, kteří se vzorně starali o zázemí kapituly. Českou dominikánskou provincii zastupoval fr. Benedikt Mohelník. Za definitora ho zvolila provinční kapitula slavená v lednu 2002 v Olomouci. Průběh kapituly je možné nalézt na stránkách www.krakow2004.org. Texty jsou v oficiálních jazycích kapituly (angličtině, francouzštině a španělštině) a v polštině.

RŮZNÉ

Byl potvrzen termín generální vizitace na příští rok, a to od 8. do 15. března 2005. Vizitátorem nebude magistr, ale bratří Pedro Luis Gonzalez a Rajmund Klepanec.

Sestra Marie Legnerová, představená sekulárního institutu Dílo Blažené Zdislavy, oznamuje, že se spolu s ústředním vedením stěhuje z Litoměřic do Charitního domova na Moravci.

Společnost německých, českých a slovenských právníků udělila dne 11. 6. 2004 v Karlových Varech prestižní cenu za nejlepší právnícký časopis v ČR časopisu Revue církevního práva. Cenu, kterou je plastika Ivana Rybáka, předal viceprezident a generální sekretář společnosti zástupcům redakce Doc. JUDr. J. R. Treterovi, JUDr. Š. Hůlkovi a JUDr. Z. Horákovi. Blahopřejeme!

(ACPB 2/2004)

DOPISY Z MISÍ

Milé sestry, milí bratři,

moc děkuji za Vaše modlitby. Misie ve Stodě dopadla dobře. Mluvili jsme s mnoha lidmi, staršími i mládeží. Dost jich bylo otevřených. Nechyběly ani disputace s protestanty a svědky Jehovovými. Vím pozitivně o lidech, kteří se Pánu přiblížili. S otcem Štěpánem jsme mohli posloužit též svátostmi po mnoha letech. Pokračujme, prosím, v modlitbách, aby rostlo to, co bylo zaseto.

Ve sv. otcí Dominiku

fr. Pavel OP

SETKÁNÍ MNIŠEK STŘEDNÍ A VÝCHODNÍ EVROPY

Draží bratři a sestry!

Ve dnech 21. - 25. 6. 2004 jsme se spolu s našim provinciálem P. Alvarezem OP, s promotorem pro mnišky P. Damiánem OP, s Matkou M. Michaelou OP ze Znojma a s naší sestrou M. Josefou OP z Lysolaj zúčastnili setkání převorek a podpřevorek klášterů mnišek střední a východní Evropy v polském klášteře mnišek v Radoních nedaleko Varšavy. Bylo to už po desáté, co se takto jednou za rok scházíme. Jako hosté jsou vždy pozvaní generální promotor pro mnišky, socius magistra řádu pro provincie střední a východní Evropy, provinciálové a promotoři pro mnišky příslušných provincií.

První setkání tohoto typu se uskutečnilo u našich mnišek v Klášteře Panny Marie Sněžné v Krakově na pozvání Otce magistra Timothyho Radcliffa OP v r. 1995. Vedli ho P. Viktor Hofstetter OP, první generální promotor pro mnišky a socius magistra P. Diethard Ziels OP. Cílem bylo zamyslet se nad otázkou, CO BYCHOM MOHLI DĚLAT SPOLU, abychom si vzájemně pomohli lépe porozumět a realizovat charisma našeho kontemplativního povolání v Řádu Kazatelů. Zjistili jsme, že lepší vzájemné osobní poznání, možnost výměny zkušeností, společné zamýšlení se nad jednotlivými prvky našeho života jako je studium, klauzura, formace nových povolání, atd. je dobrým důvodem pravidelně se v tomto grémiu scházet. A tak pokračují tato setkání

každý rok vždy v jednom ze zúčastněných klášterů. Na přípravě a vedení našich setkání se stále více podílejí mnišky samy. Vypracovávají se tzv. pracovní listy, se kterými se několik měsíců před vlastním setkáním pracuje v komunitách a výsledky těchto prací se přednášejí na setkání převorek.

Další roky jsme se zabývali tématy:

- kontemplativní život – co pomáhá a co překází v jeho realizaci;
- jak číst konstituce s větším porozuměním;
- dominikánská mniška třetího tisíciletí – obnova našeho života;
- stálá formace;
- lidská a křesťanská zralost;
- poslušnost.

Základním tematem letošního setkání bylo: Dominikánska komunita – komunita přátelství. Podkladem práce v komunitách a vlastní práce na setkání převorek v klášteře v Radoních byly body LCM čl. 1 č. 4 §1, 2; čl. 1 č. 6 §1, 2; čl. 1 č. 14 týkající se společného života, které mluví o komunitě jako škole lásky a přátelství, o komunitě, ve které se sesterská jednota buduje prostřednictvím různých setkání, o komunitě, která má být ohniskem Kristovy lásky vyzářující na jiné lidi.

Své referáty přednesli naši hosté P. Viktor Hofstetter OP, který mluvil o své zkušenosti přátelství v komunitě. P. Manuel Merten OP, současný generální promotor pro mnišky, nám na biblickém základě příběhu učedníků jdoucích do Emauz nastínil náš způsob komunikace v komunitě a cesty, které vedou k lepšímu vzájemnému porozumění mezi bratry či sestrami. (Jeho přednášku předkládáme s jeho souhlasem k vytištění v tomto čísle OPuscula pod názvem Říkat pravdu s láskou – komunikace v našich komunitách.)

Velmi zajímavá byla též přednáška P. Wojciecha Pruse OP, polského dominikána, který mluvil o přátelství sv. Kateřiny Sienské a sv. Rajmunda z Kapuy a na jejich příkladě ukázal, které prvky musí právě přátelství mezi bratry a sestrami obsahovat. Sestra Susanna Mander OP z Lage z Německa, sestra AnneLise Strom OP z Osla a sestra Breda O'Connor OP z Droghedy z Irska pak uváděly svými proslovky jednotlivé body našich konstitucí a ukazovaly jejich realizaci na zkušenosti života ve svých komunitách.

Po jednotlivých referátech se diskutovalo na daná témata. Měly jsme příležitost mluvit i o našich radostech a bolestech, tápáních a pochybnostech, které v komunitách prožíváme. Kromě pracovních setkání bylo mnoho příležitostí si s bratry i sestrami jen tak prostě popovídat, buď při některém z tak vynikajících jídel, která připravila místní komunita, nebo v době odpočinku v nádherné prostorné zahradě sester, jejíž součástí je i docela veliký les. Všechna tato formální i neformální setkání byla pro nás zúčastněné – a věřím, že zprostředkovaně i pro naše komunity – velmi obohacující vzájemnou výměnou zkušeností našeho života. Vytvořila se atmosféra opravdového přátelství, jak konstatovala sestra M. Dominika OP, vikářka hostitelského kláštera,

když se všem zúčastněným světila, že v tyto dny zakusila společenství opravdových přátel, kteří mají mnoho společného, kteří krácejí ke stejnému cíli, každý takový, jaký je a přece společně.

Vyvrcholením opravdu přátelské, radostné atmosféry celého setkání byla velmi veselá rekreace spolu se sestrami tamní komunity při ohni na zahradě kláštera. Zpívalo se, tancovalo, hrály se různé hry, někteří dokonce předvedli své herecké umění. Ještě do pozdní noci se rozléhaly zpěvy posledních vytrvalců. Rozcházelí jsme se plni radosti, odvahy a naděje na opravdová přátelství a lásku nejen v našich komunitách, ale i v našem okolí, ve kterém působíme.

Milí bratři a sestry, na závěr Vás všechny chci požádat o modlitbu za příští setkání, které se totiž bude konat v Praze a hostitelem bude náš lysolajský klášter. Vlastní setkání se však uskuteční u bratří kapucínů v jejich rekolekčním domě. Toto setkání bude zcela výjimečné tím, že se sejdou nejen převorky a podpřevorky klášterů střední a východní Evropy a Irska, ale i převorky a podpřevorky německy mluvících klášterů, tzn. z Německa, Švýcarska, Rakouska a klášterů Belgie a Norska. Krátce řečeno, bude to setkání převorek klášterů náležejících do regionu Europa-Utriusque, stanoveného před lety magistrem řádu Timothyem Radcliffem OP. Iniciátorkou této myšlenky uskutečnit společné setkání převorek celého regionu byla sestra Susanna Mander OP. Již vloni přednesla svůj návrh oběma grémiím. V minulých letech totiž už vícekrát se několik sester ze střední a východní části účastnilo setkání převorek německy mluvících klášterů a naopak. Minulý rok v Landsbergu přijala tento návrh německy mluvící skupina a v tomto roce v Radoních ho uvítala i naše skupina. Obě strany vidí společné setkání jako možnost vzájemného obohacení a pomoci v mnoha směrech. Naše komunita navrhla, aby se toto setkání uskutečnilo v Praze a náš Otec provinciál nás podpořil pozváním k oslavě stého výročí obnovení naší provincie P. Cormierem. Proto byl stanoven termín setkání na 5. - 11. 9. 2005, aby se naše shromáždění mohlo setkat s celou dominikánskou rodinou a s pozvanými otcí biskupy při slavné mši sv. slavené u příležitosti tohoto výročí v sobotu dne 10. 9. 2005 v kostele sv. Jiljí v 18.30 hod. a následně při agapé v ambitech kláštera.

Všechny Vás, milí bratři a sestry, prosíme o modlitbu. Kéž naše setkání přispívají k větší jednotě duší i srdcí v Bohu, abychom s větší opravdovostí mohly naplňovat své poslání v Řádu, v Církvi a ve světě.

Sr. M. Pavla OP

NOVÁ GENERÁLNÍ PŘEDSTAVENÁ ČESKÉ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

Milá dominikánská rodino,

srdečně vás zdravíme a oznamujeme, že na 16. generální kapitule České kongregace sester dominikánek konané 4. - 15. července v Bojkovicích byla dne 12. července 2004 zvolena generální představenou naší kongregace sestra Miriam

Hřebačková OP. Zvolena byla na první čtyřletí do příští generální kapituly plánované na rok 2008.

Do generální rady byly zvoleny sestry Krista L. Chládková, Gabriela I. Vlková, Anežka M. Škrobánková a Bedřiška M. Neradová.

Chceme vám poděkovat za vaše modlitby a za vše, čím jste naši kapitolu provázeli. Prosíme o modlitbu za novou radu i za celou kongregaci, aby opravdově oslavovala Pána a sloužila ke spáse duší.

Sestry dominikánky

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

4. 9.	S. M. Dominika Kubíková	33. narozeniny
4. 9.	S. M. Ludmila Havlíková	31. narozeniny
5. 9.	Fr. Petr Semík	33. narozeniny
6. 9.	S. M. Karola Juřicová	79. narozeniny
6. 9.	S. M. Benedikta Hübnerová	31. narozeniny
7. 9.	S. M. Michaela Lokvencová	33. narozeniny
11. 9.	Fr. Augustín Slivka	30. narozeniny
15. 9.	S. M. Emanuela Machů	79. narozeniny
18. 9.	Fr. Josef Boleček	34. narozeniny
19. 9.	S. M. Eduarda Zubková	94. narozeniny
21. 9.	S. M. Věra Hořáková	79. narozeniny
26. 9.	Fr. Savio Řičica	46. narozeniny
28. 9.	Fr. Česlav Plachý	60. narozeniny
29. 9.	Fr. Jacek Horák	10. výročí svěcení

BLAHOPŘEJEME!

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů v Jablonném v Podještědí
- ❖ za Boží pomoc při hledání vhodného zaměstnání pro fr. Lorenza z MS Trávník
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA SETKÁNÍ FORMÁTORŮ LSSD

1. - 3. 10. 2004 duchovní centrum při klášteře paulánů, Vranov u Brna 7, 664 32
tel. 541 239 264, e-mail: dc-vranov@katolik.cz, www.dc-vranov.katolik.cz
cena za ubytování podle typu pokoje: 100-300 Kč/noc; stravné 300 Kč za celý pobyt
doprava: Brno hl. nádraží (vlak) – tramvají č. 1 (směr Řečkovice) do zastávky Semilaso v Králově Poli. Přejít asi 150 m k zastávce autobusu č. 43 (před vlakovým nádražím Královo Pole), který jede na Vranov. POZOR! Nutno použít lístek MHD pro 3. pásmo. Některé spoje autobusu č. 43 jedou pouze do Útěchova (asi 3 km před Vranovem).

Přihlášky písemně nebo e-mailem s uvedením jména, adresy, místního sdružení a termínu nástupu (pátek večer/sobota ráno) zašlete do 15. 9. 2004 provinční moderátorce. Pozdější přihlášky nebudou možné!

PROGRAM

<i>pátek</i>		14:00	P. Pavel Mayer OP: Boží slovo jako pramen modlitby
18:00	mše sv. s večerními chválami	15:30	růženec
19:00	večeře	16:00	P. Eugenio Boléo OP: Stanovy LSSD, charakter slibu (ve francouzštině s tlumočením do češtiny)
20:00	zahájení, org. záležitosti, přivítání zahr. hostů	17:30	večerní chvály
20:30	P. Pavel Mayer OP: úvodní promluva	18:00	večeře
21:15	kompletář, soukromá adorace	19:00	diskuse se zahraničními hosty (moderuje Dita Zdislava Haráková)
22:00	večerka (silentium)	21:00	kompletář, večerka (silentium)
<i>sobota</i>		<i>neděle</i>	
6:30	officium lectionis	7:00	officium lectionis
7:00	mše sv. s ranními chválami	8:00	snídaně
8:00	snídaně	8:30	lectio divina
9:00	P. Tomáš Pospíšil OP: Liturgická modlitba jako účast na všeobecném kněžství	9:15	tercie, De profundis
10:15	kafepause	9:30	kafepause
10:30	S. Zaida Rocha Ferrerira: Církev v dnešní době (v angličtině s tlumočením do češtiny)	9:45	P. Tomáš Pospíšil OP: Vztah modlitby a studia
12:00	sexta, De profundis	11:15	mše sv. v poutním kostele
12:15	oběd	12:30	oběd
	polední přestávka		růženec, zakončení

Vzhledem k tomu, že někteří z přednášejících dosud nepotvrdili svoji účast, je možné, že ještě dojde k nějakým úpravám programu.

PŘÍSPĚJME NA HRADECKÉ SETKÁNÍ

Bratři a sestry,

blíží se sice pomalu, ale jistě podzimní setkání dominikánské rodiny v Hradci Králové. A s tím souvisí i toto malé zamyšlení. Příprava setkání se dostává do "závěrečné fáze", kdy je třeba dořešit konkrétní otázky spojené se zajištěním celé akce. Víme, že se můžeme spolehnout na vaše modlitby, ale rádi bychom poprosili rovněž o pomoc hmotnou, přesněji řečeno o sponzorské dary. Ačkoli všichni, kdo se podílejí na přípravě setkání, tak činí bez nároku na "hmotné statky", jsou věci, za které se platit musí (pronájem, pozvánky, ...) a nemůžeme si přece říci "však on to někdo zaplatí." Nejde o to poslat velikou částku (i když najdou-li se mezi vámi tací, co si ji mohou dovolit, rádi jim vyšší finančního daru potvrdíme), ale o to přispět. Mnohý z nás musí rozvažovat, kolik a na co vydá, a právě v tom můžeme najít řešení. Zamysleme se nad tím, zda např. částku, kterou dáváme do nedělní sbírky v kostele, nemůžeme celou či zčásti dát projednou stranou, či zda si můžeme dovolit dát "na dobročinnost" něco navíc. Tyto "drobné dary" můžeme potom shromáždit za celé MS a takto získaný obnos zaslat jako dar společný. Jistě mnozí z vás najdou další možnosti, jak pomoci a každý vdovin halěr má svou věčnou hodnotu, která vysoce převyšuje jeho hodnotu nominální. Již nyní bych vám chtěl touto cestou, za každou vaši modlitbu a pomoc předem poděkovat.

za kazatelské středisko Jan Jáchym Beneš

Finanční spojení: 122918389/0800 (ČS), var. symbol 687

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS BRNO (představený Ladislav Tarsicius Malinka)

Na svátek sv. otce Dominika jsme přijali do našeho sdružení tři sestry: Marii Lucii Pospíšilovou, Marii Kristinu Znojilovou a Evu Janu Lopourovou.

MS ČESKÉ BUDĚJOVICE (představená Helena Anežka Machulová)

V úterý 22. 6. 2004 proběhly v našem sdružení volby představeného. Na místo Miroslava Norka, kterému vypršelo funkční období, byla zvolena představenou Helena Machulová. Ta ve středu 30. 6. přijala do noviciátu Martina Klapetka, který dostal řádové jméno Jan Macias. Obřad proběhl v kapli Teologické fakulty JU v Českých Budějovicích za účasti řádového asistenta Jana Rajlichy OP.

MS PLZEŇ (představený Jan Vincenc Horáček)

V neděli 8. 8. 2004 jsme i v Plzni oslavili sv. o. Dominika, zakladatele Řádu. Letos o to radostněji, že po mši sv. byl oblečen bratr Martin Svejkovský, který dostal jméno Mannes. V září chystáme rekolekce a v říjnu při oslavách Panny Marie Růžencové několik bratří a sester – dá-li Pán – složí sliby.

MS UHERSKÝ BROD (představená Karla Alberta Ondráčková)

V neděli 27. 6. 2004 si Pán k sobě povolal naši sestru Naděždu Magdalenu Šulovou, členku našeho místního sdružení. Zemřela po dlouhé nemoci ve věku 68 let. Ačkoliv nemohla z důvodu nemoci navštěvovat v posledních letech naše setkání, žila ve spojení s řádem modlitbou a obětmi. Kéž ji Pán odmění za její utrpení věčnou radostí.

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Další setkání našeho sdružení se bude konat až po letních prázdninách 13. 9. 2004. Podrobnosti a další termíny na adrese www.laici3ps.op.cz.

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

Sejdeme se opět po prázdninách 4. září. Začátek v 8,30 Chválami, v 9 hodin mše svatá. Po mši sv. pokračujeme ve velké hovorně kláštera.

Od 13. do 17. září proběhnou exercicie našeho sdružení ve velké hovorně kláštera, které bude dávat otec Česlav Plachý OP. Předběžné rozvržení na každý den je následující: 8,30 - 9,00 ranní chvály; 9,00 - 9,30 mše svatá; 10,00 - 11,30 přednáška; 11,30 - 12,00 modlitba breviáře; 12,00 - 12,30 přestávka na oběd; 13,30 - 14,30 přednáška; 14,30 ukončení

Srdečně gratulujeme naší sestře Ludmile Zdislavě Svojtkové k jejím 75. narozeninám a vyprošujeme jí hojnost Božího požehnání.

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představený Jan Jáchym Beneš)

Setkání (skoro) každý čtvrtek lichého týdne, tj.:

9. 9., 23. 9., 7. 10., 21. 10., 4. 11., 18. 11., 2. 12., 16. 12. 2004

13. 1., 27. 1., 10. 2., 24. 2., 10. 3., 24. 3., 7. 4., 21. 4., 5. 5., 19. 5., 2. 6., 16. 6. 2005

V hlubokém zármutku oznamujeme všem přátelům a známým smutnou zprávu, že nás opustila naše drahá sestra, švagrová a teta, paní **MUDr. Marie Dagmar Pištěková** členka Laických sdružení sv. Dominika.

Zemřela po kratší nemoci ve čtvrtek 24. června 2004 ve věku 86 let. Rozloučení proběhlo v pátek 2. července 2004 v chrámu Páně Nejsvětější Trojice v Hostinném.

Jménem pozůstalých:
Žofie Pištěková, sestra
Antonín Pištěk, bratr
František Pištěk, bratr

NABÍDKA NAKL. KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, <http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Boethius: Teologické traktáty

brož., 48 str., 54 Kč

Slova, která uzavírají druhý z Teologických traktátů (*můžeš-li, spoj víru s rozumem*), představují velmi výstižně myslitele, který je nazýván posledním Římanem a prvním scholastikem. Přestože Boethius (*480, † kolem 526) není pro veřejnost příliš známou postavou, patří mezi nejvýznamnější osobnosti své doby. Jeho dílo ovlivnilo celé následující dějiny filosofie a teologie.

Kromě jiného je mu připisováno pět teologických traktátů: autor v nich řeší především trinitární a christologické problémy, které souvisejí s nově se objevujícími herezemi (arianismem, monofysitismem, nestorianismem). První traktát, *De Trinitate*, pojednává o vztahu jedinečnosti a trojedinosti Boží a druhý traktát *Utrum Pater et Filius...* tuto problematiku prohlubuje. Třetí, *De hebdomadibus*, se zabývá metafyzickým vztahem mezi jsouncem a bytím. Čtvrtý se nazývá *De fide catholica* a věnuje se dějinám spásy na základě biblického poselství. Pátý spis, jak už název *Contra Eutychem et Nestorium* napovídá, hájí proti mylnému učení Eutycha a Nestoria víru církve o dvou přirozenostech v jediné osobě Ježíše Krista.

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

OLIVA

knihkupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů
z oblasti křesťanství, judaica,
pravoslaví.

knihy z oblastí historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik
a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

Tomáš Špidlík: Svatá Melánie

Úsvit nových dějin

Refugium, váz., 167 str., 160 Kč

H. Norman Wright, Gary J. Oliver: Průvodce křesťanským rodičovstvím

Jak vést děti k osobní víře a naplněnému životu
Samuel, brož., 233 str., 248 Kč

Jiří Reinsberg, Zdeněk Vyšehradský: Rozhovory před věčností.

O světě i o nás
Jiří Nussberger, brož., 191 str., 168 Kč

František Poláček: Procesní právo

Určeno pro studenty 4. a 5. ročníku teologie
CMTF, brož., 120 str., 111 Kč

Giorgio Zevini - Pier Giordano Cabra: Lectio divina na každý den v roce 15

26. - 34. týden – roční cyklus 2
KN, brož., 307 str., 275 Kč

Lewis B. Smedes: Odpusť a zapomeň

Jak být uzdraven z ran, které si nezasloužíme
Návrat domů, brož., 156 str., 182 Kč

Augustin z Hippo: Řehole pro komunitu

Úvod a komentář P. Tarsicius Jan van Bavel OSA

KN, brož., 102 str., 139 Kč

Elena Bergadano: Faustyna Kowalská apoštolka Božího Milosrdenství

Biografie věnovaná polské řeholní sestře

Paulínky, brož., 127 str., 138 Kč

NEKROLOGIUM

7. září 1949

zemřel v Plzni bratr spolupracovník **Ferdinand Prymus**. Narodil se 6. února 1871 v Horních Bludovicích ve Slezsku, řeholní sliby složil 18. dubna 1903 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím v kláštřech v Praze, Olomouci, Znojmě a Plzni. Pohřben je v Plzni. Ať odpočívá v pokoji.

25. září 1984

zemřel v Opavě bratr **Pavel Jiří Legerský** ve věku 35 let. Byl skvělým apoštolem mládeže na Opavsku. Trpěl těžkou dlouholetou nemocí, kterou obětoval za svobodu církve ve své vlasti. V posledních letech svého života byl neustále pronásledován Státní bezpečností. To všechno hrdinsky snášel s velkou důvěrou v Boží prozřetelnost. Je pohřben v Opavě – Kateřinkách. Ať odpočívá v pokoji.

ŘÍKAT PRAVDU S LÁSKOU

Komunikace v našich komunitách

Manuel Merten OP – Radonie, 23. června 2004

1. Dialog – křesťanská ctnost vždy a všude

Drahé sestry,

není to čirá náhoda, že se zabýváme tématem „komunikace v našich komunitách“. Podle mě způsob, jak spolu navzájem mluvíme, jak komunikujeme v našich komunitách, svědčí o tom, nakolik kvalitní je náš křesťanský způsob života, nakolik jsme pravými dominikány (srovnejte: „*My víme, že jsme přešli ze smrti do života, a proto milujeme bratry. Kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah – a víte, že žádný vrah nemá v sobě trvalý a věčný život.*“¹).

¹ 1 Jan 3, 14n.

Ve svém učení Ježíš rozlišuje velmi jasně způsob, jak „panovníci nad národy“ vykonávají svůj úkol vést komunitu, od způsobu, jakým by mělo fungovat „společenství učedníků“. Když čteme Matoušovo evangelium, nacházíme zde značný rozdíl mezi „pravidly běžné společnosti“ a „společností těch, kdo následují Krista“.¹

Ježíš si je (učedníky) však zavolal a řekl: „Víte, že panovníci tvrdě vládnou nad národy a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je vaším otrokem. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.“

Může to našim uším znít divně, ale jiné východisko neexistuje: Každá autorita, každé vedoucí místo v křesťanské komunitě závisí na schopnosti „stát se otrokem“, což neznamená nic jiného než „naslouchat a poslouchat“ – místo vydávání rozkazů. A jestliže toto bylo stanoveno pro apoštoly, to znamená pro ty, kdo jsou „nadřizení“, tím spíše to platí pro ty, kdo jsou řadovými členy komunity.

Toto „naslouchání“ se stává klíčovým v každé křesťanské komunitě: Jedině tehdy, když se komunita osvědčí jako naslouchající komunita, teprve tehdy smíme hovořit o křesťanské komunitě. Neexistuje žádná křesťanská vláda, žádné křesťanské vedení bez naslouchání a opravdového dialogu. „Dialog“ vůbec není nějakým vynálezem II. vatikánského koncilu, a jestli to má s II. vatikánským koncilem vůbec něco společného, pak je to právě znovuobjevení dlouho zapomínaných nezbytných charakteristik, jaké má mít křesťanská komunita v každé době a na každém místě.

2. Dialog – hlavní pilíř dominikánské spirituality už od samého počátku

Když se obrátíme k naší dominikánské historii, máme to štěstí, že zde nalzáme sv. Dominika, který vždy pozorně naslouchal druhým a byl mistrem dialogu. Jordán Saský o tom svědčí:²

„V té době kastilský král Alfons vyhlédl svému synu Ferdinandovi jednu dánskou šlechtičku za nevěstu. Proto přišel k řečenému biskupovi v Osmě s prosbou, aby se této záležitosti ujal. Biskup jeho prosbám vyhověl, a jak to vyžadoval jeho posvátný stav, vybral si brzy čestnou družinu a vzal s sebou i zmíněného Božího muže Dominika, podpřevora své kapituly. Vydal se na cestu a přišel do Toulouse. Když

¹ srov. Mt 20, 25-28.

² Libellus 14+15.

shledal, že tamější obyvatelé jsou bludaři, pocítil v srdci hluboký soucit s tolika dušemi tak žalostně oklamánými. Po celou tu noc, kdy byli ubytováni v tom městě jako hosté, Dominik mnoho rozprávěl a statečně a horlivě přesvědčoval hostitele, který byl bludař. Ten konečně nemohl odolat moudrosti a nadšení muže, jenž s ním rozmlouval. Tak se Dominikovi prostřednictvím Boží milosti podařilo přivést bludaře nazpět k víře.“

Dominikův přístup k lidem, kteří mysleli odlišně, byl přístupem naslouchání a přesvědčování, nikoli používání autority nebo dokonce moci. To se stalo ještě zřejmějším, když v jižní Francii položil základy „svatého kázání“. Na rozdíl od toho, jak byli zvyklí jednat cisterciáci, Dominik stavěl výhradně na „naslouchání a přesvědčování“ – a to přesto, že to bylo nesmírně časově náročné. Poslechneme si opět Jordána Saského:¹

„V Pamiers, Lavaur, Montréalu a ve Fanjeaux se **často konávaly** disputece pod vedením soudců k tomu určených. V ustanovené dny se k nim scházeli předáci lidu, vojáci, ženy i lid, kteří chtěli být přítomni diskusím o víře. Biskup a dva mnichové odešli z Montpellier a přišli do malé vesnice, která se jmenovala Servian. Tam našli předáka kacířů, který se jmenoval Balduin, a jistého Thierryho, člověka určeného pro věčný oheň. Pocházel z Gallie ze šlechtické rodiny a stal se kanovníkem v Nevers. Potom byl odsouzen na pařížském koncilu spolu s jedním rytířem, svým strýcem. Papežským legátem na tomto koncilu byl kardinál Oktavián. Když Thierry viděl, že se už nemůže skrývat, utekl do kraje narbonského. Kacíři ho měli v lásce a v úctě, protože se zdál být vznešenější než ostatní a protože byli hrdí, že našli ve Francii, která je, jak je známo, zdrojem vědy a křesťanské zbožnosti, přítele své víry a obhájce své zloby. Třeba říci, že on se sice nyní nazýval Thierry, dříve však se jmenoval Vilém. **Po osm dní** veřejně disputovali biskup a jeho průvodci s Balduinem a s Thierryem a zdařilo se jim odvrátit všechny obyvatele od kacířů.“

Náš dominikánský způsob řízení, náš způsob společného života, jak u bratří, tak u mnišek či apoštolsky činných sester, vyrůstá obecně z těchto našich křesťanských kořenů a ještě mnohem víc z těchto našich dominikánských kořenů, které jsou spjaté s dialogem, s nasloucháním druhým, s tím, že budeme spíše přesvědčovat než druhým autoritativně nařizovat nebo se k nim chovat tyransky. To, že dominikánské řízení nevykonává pouze jediný „nadřizený“, ale spolu s ním též kapitula a rada, dosvědčuje přinejmenším naši „institucionální“ věrnost evangeliu a „hodnotám nebeského království“: kdo by chtěl být mezi vámi veliký,

¹ Libellus 23, Hystoria Albigensis 22-23.

musí být vašim služebníkem – musí se stát tím, kdo naslouchá a poslouchá, jaké jsou důvody uváděné v diskuzi, jaké jsou důvody pro hlubší porozumění, jaké jsou důvody větší lásky.

3. Učedníci na cestě do Emauz – lekce, která nemluví jen o „zmrtvých-vstání“, ale i o komunikaci: „Jak jste nechápaví“ aneb „Pouze naslouchání cizinci a jeho zdánlivě podivným nápadům vede k novému a plnějšímu životu“

Čtete-li Písmo svaté, můžete tam docela snadno najít celou řádku příkladů nejen zajímavých, ale přímo exemplárních dialogů. Dialog mezi Ježíšem a učedníky, kteří jdou do Emauz je bezpochyby jedním z nejzajímavějších¹ – a i když dobře znáte tento příběh, poslechněme si ho nyní znovu:

Ještě ten den se ubírali dva z nich do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zdržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. Jeden z nich – jmenoval se Kleofáš – mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo!“ Zeptal se jich: „A co se stalo?“ Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do

¹ Lk 24, 13-36; 45-46a; 49.

Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct apoštolů i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak ho poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ ...Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Hle – já vám pošlu toho, koho slíbil můj Otec...“

Než se pustím do výkladu tohoto místa z evangelia sv. Lukáše, dovolím si říct vám vtip:

Učitelka francouzštiny vysvětluje své třídě, že ve francouzštině, na rozdíl od angličtiny, jsou podstatná jména vždy buď mužského nebo ženského rodu.

„Dům“ je femininum – „la maison“.

„Tužka“ je maskulinum – „le crayon“.

Jeden student se ptá: Jakého rodu je „počítač“? Učitelka místo odpovědi rozdělí třídu na dvě skupiny – mužskou a ženskou – a požádá je, aby rozhodli, zda „počítač“ má být maskulinum nebo femininum. Každá skupina má pro svůj návrh uvést čtyři důvody.

Skupina mužů rozhodla, že „počítač“ by měl rozhodně být rodu ženského („la computer“), neboť:

1. Nikdo jiný, než jejich tvůrce nechápe jejich vnitřní logiku.
2. Vlastní jazyk, kterým komunikuje s ostatními počítači, je nepochopitelný komukoliv jinému.
3. I ty nejmenší chybičky jsou pečlivě uchovávány v dlouhodobé paměti, aby bylo možné je později oživit.
4. Jakmile se jedné z nich zaslíbíte, zjistíte, že polovina všech vašich výdajů jde na její příslušenství.

Skupina žen však došla k závěru, že počítač by měl být rodu mužského („le computer“), protože:

1. Abyste s nimi cokoli mohli dělat, musíte je zapnout.
2. Mají mnoho dat, ale přesto nedokážou myslet sami.
3. Jsou určeni k tomu, aby pomáhali řešit problémy, ale polovinu času oni sami JSOU problémem.
4. Jakmile se jednomu z nich zaslíbíte, uvědomíte si, že kdybyste počkala jen o něco déle, mohla jste dostat lepší model.

Tato kratičká historka je něčím víc než jen vtipem o mužích a ženách. Ukazuje nám, jak něčí takzvaná „realita“ závisí na způsobu vnímání, a někdy možná ještě

víc na způsobu, jakým danou věc vnímá a obecně chápe skupina, ke které dotyčný patří. Také nám to ukazuje, že běžně prožíváme svůj život ve svém maličkém světě, který má svá vlastní pravidla, aniž bychom se vůbec ptali na jejich obecnou platnost. Jsme zvyklí posuzovat všechno a všechny ze svého hlediska. To je ta nejpřirozenější věc na světě.

Před několika týdny jsem měl možnost něco z toho zažít, když jsme s fr. Rajmundem Klepancem OP, asistentem Magistra řádu pro střední a východní Evropu, konali kanonickou vizitaci Chorvatské provincie, a poslouchali jsme, jak chorvatští bratři mluví o bratřích ze Slovinska a naopak, nebo jak Chorvati z Bosny mluví o Chorvatech z Dalmácie či z Adriatiku a naopak.

Troufnu si říct, přiznejme si to otevřeně: my sami v našich komunitách, jak v konventech bratří, tak v klášterích mnišek, se od těchto bratří v ničem nelišíme.

První část příběhu dvou učedníků, kteří jdou do Emauz, je exemplární právě tím úplně nejpřirozenějším chováním lidí na celém světě:

- Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví...
- Některé naše ženy nás sice rozrušily, ale...
- Někteří naši přátelé odešli k hrobu, ale jeho vůbec neviděli.

Těchto několik bodů nám dokazuje podvědomé přesvědčení Emauzských učedníků, že se mohou spolehnout jen na svou vlastní zkušenost, že jen jejich způsob vidění má pro ně nějaký význam a platnost:

- „My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele.“

Snadno můžeme dodat: ale nebyla to pravda.

A tak začínají přesvědčovat cizince, že události probíhaly špatně, že už tu není žádná naděje do budoucna. Vůbec si nejsou vědomi toho, že to jsou oni sami, kdo vyřazuje jakoukoliv známku budoucí naděje, jako zprávy žen, které je rozrušily, nebo zpráva přátel, kteří odešli ke hrobu. Vůbec neberou na vědomí, že každý pohled, každé přesvědčení má své meze.

Čím víc jsme nakloněni postojům, které nejsou nepodobné postojům Emauzských učedníků, tím víc bychom se měli poučit z Ježíšovy reakce, z toho, jak se vůči nim choval:

„Jak jste nechápaví – jak jste váhaví uvěřit – jak jste ochuzení, dokud žijete v tom svém malém světě vašich vlastních představ – jak dlouho ještě nehodláte počítat s ničím jiným, než se svými vlastními idejemi!“

Jak se můžeme vymanit z tohoto zabřednutí do našeho malého a často nesvobodného světa? Emauzský příběh nám nabízí tři kroky:

1. Studuj Písmo! (začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje)

Četba Bible je vynikajícím prostředkem k překonání jednostrannosti a předsudků. Je tu například dialog Ježíše se Syrofěničankou: *...uslyšela o něm nějaká žena, jejíž dcera byla posedlá nečistým duchem. Přišla a padla mu k nohám. Byla to pohanka, rodem Syrofěničanka, a prosila ho, aby vyhnal zlého ducha z její dcery. Řekl jí: „Nech najíst napřed děti! Není přece správné vzít chléb dětem a hodit ho psíkům.“ Ale ona mu odpověděla: „Ovšem, Pane, jenže i psičí se živí pod stolem kousky po dětech.“ Nato jí řekl: „Že jsi to řekla, jdi, zlý duch vyšel z tvé dcery.“ Žena odešla domů a nalezla dítě ležet na lůžku a zlý duch byl pryč...¹ Tento příběh nám jasně říká, že sám Ježíš musel překonávat předsudky, týkající se postavení této ženy, která měla velkou víru. Tato žena nepřerušila dialog, když se setkala s Ježíšovou odmítavou reakcí. Naopak, pokračovala v přesvědčování, převzala Ježíšův argument, chytře a elegantně ho přizpůsobila tak, aby z něj vyplynul přesně opačný závěr – a tak ho přesvědčila.*

V Písmu je daleko víc příkladů, jak je možné překonávat jednostranné názory, přílišnou sebejistotu nebo předsudky. Jenom si vzpomeňte na dialog mezi Davidem a Nátanem, kdy prorok vypráví příběh o boháči, ke kterému přišla návštěva, a on nebyl ochoten vzít ovci ze svého vlastního stáda, aby příchozího pohostil. Místo toho vezme jedinou ovečku chudáka. David se na boháče strašně rozzlobí, a říká – jak víte: „Jakože živ je Hospodin, muž, který tohle spáchal, je synem smrti! A tu ovečku nahradí čtyřnásobně zato, že něco takového spáchal a neměl soucitu!“ Nátan Davidovi odvětil: „Ten muž jsi ty!“²

Nebo si vzpomeňte na dialog mezi zákoníky, farizeji a Ježíšem, když k Ježíšovi přivedli ženu, přistiženou při cizoložství: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ *Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat. Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když na něj nepřestávali dotírat otázkami, vzpřímil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první!“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se*

¹ Mk 7, 25nn.

² 2 Sam 12, 5-7

vzpřímil a řekl jí: „Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?“ Odpověděla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji.“¹

Určitě stojí zato, číst Písmo a sledovat dialogy. A přitom se pokusit proniknout hlouběji do jejich smyslu tak, že se budeme snažit probudit v sobě větší otevřenost a hlubší zájem o porozumění tomu všemu, co se liší od mého vlastního názoru, od všeobecného přesvědčení skupiny, ke které patřím, od toho, co vřdycky bylo takto a ne jinak. A právě to nás může přivést k tomu, že se těmito věcmi začneme zabývat.

2. Naslouchej druhým a ber je vážně! (některé naše ženy přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije)

Zdá se, že každý, kdo není nedoslýchavý nebo hluchý, je přesvědčen, že je schopen slyšet. Ale naslouchání je mnohem víc, než pouhá schopnost, je to umění! Čím víc jsme na sebe navzájem zvyklí, čím déle žijeme spolu v komunitě, tím více jsme přesvědčeni, že se navzájem známe. Když sestra začne mluvit, jsme přesvědčeni, že můžeme doplnit to, co bude říkat – alespoň si to tak myslíme! A pokud začne mluvit jedna určitá sestra, okamžitě nás napadá: „Ne, prosím, ať už to zase neříká, vřdyť jsme to slyšely už tisíckrát.“ Protože jsme si jistí, že se navzájem velmi dobře známe, už se navzájem neposloucháme. Ve skutečnosti už ani nečekáme nic nového nebo nějakou změnu. Známe ty druhé jednou provždy! Napadá mě příklad z roku 1982, kdy jsem se měl stát sociem provinciála, což je záležitost, kterou řeší provinční rada. Jeden bratr, člen rady, měl proti mně námitku. Jednalo se o článek – je pravda, že poněkud kritický – o jednom z nejkonzervativnějších biskupů té doby v Německu. Ten článek jsem napsal deset let předtím, v době, kdy jsem byl ještě student, a publikoval jsem ho v jednom malém, nevýznamném náboženském časopisu. A toho bratra – který sám také byl dříve provinciálem – ani nenapadlo zvednout sluchátko a zeptat se mě: Myslíš pořád ještě tímto způsobem? Nezměnil jsi od té doby názor? Nebo podobně. Byl si jistý (tak jak si každý obvykle je jistý): Já ho znám. – Jako ti Emauzští učedníci znali ženy, které s nimi chodily – a nikdy si nemysleli nic moc o jejich viděních. Prostě ženy – co můžete čekat? – Ale tyto ženy i se svými viděními byly blíže tomu, který je Cesta, Pravda a Život než samotní učedníci se všemi svými racionálními přesvědčeními.

Ale přestaňme obviňovat Emauzské učedníky. Nakonec jsou na tom s komunikací daleko lépe než většina z nás, než většina našich komunit. Vřdyť

¹ Jan 8, 4nn.

oni vlastně naslouchali cizinci a jeho podivným interpretacím Písma. Nepřestali naslouchat a nepřeli se s ním, ani když je označil za „hlupáky“. Co byste dělaly vy, kdyby vás jedna z vašich sester – což ani není osoba vám cizí – označila za „hlupačku“? Předpokládám, že byste s ní přestaly mluvit, možná byste odešly z místnosti – nebo byste řekly jí, aby to udělala – a přinejmenším byste po ní vyžadovaly (a nebo vaše převorka), aby se vám omluvila, ne? – Emauzští učedníci se takto nechovali. Nevšímali si urážlivé poznámky, naslouchali cizinci dál. Intenzita jejich naslouchání (a předpokládám, že i intenzita diskuse) je nakonec vedla až tak daleko, že ho dokonce požádali, aby s nimi přenocoval. Projevili zájem o něco, čemu zatím nerozuměli, co se jim zdálo značně podivné. Začali se nad tím zamýšlet – a zakusili tak „zmrtvýchvstání“. Dialog, který vedli s Ježíšem učedníci na cestě do Emauz, nás provází ohromným příběhem mentálního a duchovního putování. Tím, že učedníci naslouchají a mluví spolu, přecházejí od obecného chápání Mesiáše k odlišnému vnímání Boha. Začínají chápat, proč se vše muselo dít tímto způsobem! – Byla by to nádherná vize, kdyby se naše komunity, kdybychom se my sami chtěli a mohli vřdy naplno věnovat dialogu, dokud bychom nebyli schopni pochopit, proč se to vše muselo stát, proč se věci mají dít tím nebo oním způsobem.

3. Těšme se ze slavení eucharistie! (oni pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak ho poznali při lámání chleba)

Eucharistie, centrum a vrchol našeho křesťanského a řeholního života, má mnoho co do činění s komunikací, neboť je tím nejdůležitějším předpokladem jakéhokoliv společenství. Proto nás liturgie učí, abychom se po konsekraci chleba a vína modlili za to, abychom se účastí na svatém chlebě a pití z kalicha spásy stávali jedním tělem a jednou duší v Kristu. Jedním tělem a jednou duší v Kristu bez ohledu na to, jak jsme rozdílní, jak nezměrně se lišíme ve svém způsobu myšlení, chápání, vnímání, diskutování.

Je docela zajímavé, že každá eucharistie začíná malým obřadem smíření. Nejsme vyzváni k přijetí těla a krve Páně, aniž bychom předtím nebyli vyzváni, abychom si navzájem popřáli znamení pokoje. Ježíš nás to učí dokonce ještě důrazněji: „*Přinášíš-li tedy svůj dar k oltáři a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech tam svůj dar před oltářem a jdi se napřed smířit se svým bratrem, teprve potom přijď a obětuj svůj dar.*“¹

¹ Mt 5, 23n.

Příklad: Na generální kapitule v Mexiku se nově zvolený Timothy projevil jako člověk, který umí naslouchat. Diskuse byly někdy až extrémně kontroverzní ... Došlo k tomu, že jeden bratr prohlásil: „Mám-li být věrný matce církvi, musím říct, že okamžitě opouštím tuto kapitulu.“ A v té chvíli zasáhl Timothy: „Je dost lidí, kteří se rozcházejí, jakmile dojde k vážnější neshodě. Rozpadají se manželství, jeden opouští druhého, děti opouštějí své rodiče, řeholníci opouštějí své komunity. Neměli bychom se my, jakožto dominikáni, kteří jsme tolik oddáni pravdě, semknout a podstoupit bolest naslouchání druhým, abychom objevili tu část pravdy, jíž je ten druhý schopen přispět k plnosti pravdy, kterou nikdo z nás nemůže dosáhnout a považovat ji za své osobní vlastnictví.“ Zmíněný bratr kapitulu neopustil, a pozdější diskuse už byly plodnější, protože se každý snažil více naslouchat a vyjádřit svůj přístup k pravdě s větší láskou a s hlubší úctou k pravdě druhých.

Jak už jsem řekl: naslouchání, komunikace není pouhá schopnost, je to umění. A jako každé umění spočívá i toto umění v milosti, ve zvláštním daru. V eucharistii slavíme skutečnost, že Bůh chtěl komunikovat s lidmi až do té míry, že se on sám stal člověkem a zemřel na kříži, a to kvůli – lidsky řečeno – neúspěšné komunikaci, která skončila jednostranným použitím moci a násilí. Ale skrze milost – skrze Boží milost – toto nebyl konec komunikace. „Příběhy o zmrtných-vstání“, jako ten, který zažili Emauzští učedníci, se stal novým modelem pro komunikaci, proto, abychom si navzájem lépe naslouchali, abychom se hlouběji chápali, abychom s větším respektem a ve větší shodě hledali pravdu. Kéž ve vašich komunitách zakusíte slib našeho Pána, jak ho vyjádřil ve slovech, která uzavírají Emauzský příběh: „Hle, já vám pošlu toho, koho slíbil můj Otec: pošlu vám moc z výsosti.“¹ – Pouze tato moc rozšíří naše srdce a naše mysl, a vyvede nás za hranice našeho malého, omezeného světa, abychom zakusili, že „*vítr vane, kam chce; slyšíš, jak hučí, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.*“²

¹ Srov. Lk 24, 49.

² Jan 3, 8.

PROVINCÍÁL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dabalová OP
Lysolajské údolí 106/2
165 00 Praha 6
☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz

ŘEHOLNÍ INSTITUT ROZJÍMAVÝCH SESTER

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S. M. Miriam Hřebačková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
✉ dominikanky.brno@world-online.cz

Konventsester dominikánek Katolický domov studujících

Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎/fax: 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ sestrycerna@op.cz
✉ kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Komenského 4
412 01 Litoměřice
☎ 416 737 960

SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIKA

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Zlonice
Pejšova 47, 273 71 Zlonice
tel.: 312 591 055
mob.: 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

MODERÁTOR LAICKÝCH SDRUŽENÍ

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Slovenská 14, 772 00 Olomouc
☎: 585 230 764
☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.
✉ knihovna.praha@op.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Piotr Krysztofak OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 218 442
✉ veritas@op.cz

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625
✉ dominika@diecezechk.cz

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

P. Jan Rajlich OP
http://misie.op.cz/, jan@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ uchac@prolife.cz

HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11
118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625 (sekretariát)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezechk.cz

PŘÍSPĚVKY NA VYDÁVÁNÍ MĚSÍČNÍKU OPUSCULUM

122918389/0800 (ČS)
var. symbol 332

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.org – centrální stránka dominikánů ve světě

www.op.cz – hlavní stránka dominikánů v ČR (spravuje Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongregace sester dominikánek (spravuje Martin Rosenbaum)

rozjimavesestry.op.cz – Rozjímavé sestry sv. Dominika (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství Krystal OP s.r.o. (spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví Oliva v Pražském klášteře (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominikánů Praha (spravuje Petr Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter dominikánů Plzeň (spravuje fr. Cyprián Suchánek OP)

informace:

Jan Jáchym Beneš
✉ jachym@op.cz